

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3203/2015. (X. 14.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény 3. §-a, 4. §-a és 5. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó Kásler Árpád alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján előterjesztett – alkotmányjogi panaszában a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: Törvény) 3–5. §-ai alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kifejtettek szerint a támadott rendelkezések sértik az Alaptörvény M) cikkét, az R) cikk (1) és (2) bekezdését, a T) cikk (3) bekezdését, valamint az V. cikkében, illetve a XX. cikk (1) bekezdésében biztosított jogát. Az indítványozó szerint a támadott rendelkezések alaptörvény-ellenességének lényege, hogy a jogalkotó nem lépett fel kellő mértékben a pénzügyi intézmények – általa kifejtett – jogsértő magatartásával szemben.
- [3] Az Alkotmánybíróság főttkára az Abtv. 55. § (3) bekezdése alapján hiánypótlásra hívta fel az indítványozót, mivel alkotmányjogi panasa – alapjogsérelmét alátámasztó indokolás hiánya miatt – nem tartalmazott határozott

kérelmet. Az indítványozó a főtítkári tájékoztatást követően alkotmányjogi panaszát fenntartotta, illetve kiegészítette.

- [4] 2. Az Alkotmánybíróság tanácsának az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében először azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz eleget tesz-e a befogadhatóság feltételeinek.
- [5] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz *formai* kritériumoknak való megfelelését vizsgálta. Az Alkotmánybíróság e körben áttekintette, hogy az indítvány határidőben érkezett-e [Abtv. 30. §-a], illetve, hogy tartalmaz-e határozott kérelmet [Abtv. 52. § (1b) bekezdése].
- [6] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében – az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti – alkotmányjogi panaszt az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezés hatálybalépésétől számított száznolcva napon belül kell írásban benyújtani.
- [7] A támadott jogszabályi rendelkezések 2014. november 1-jén léptek hatályba. A csatolt iratok alapján az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben terjesztette elő.
- [8] Az alkotmányjogi panasznak az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Alkotmánybíróság tanácsa megállapította, hogy az indítványozó kérelme – az Alkotmánybíróság főtítkárának hiánypótlási felhívása ellenére – csak részben felel meg Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglaltaknak. Az indítványozó beadványaiban megjelölte azt a törvényi rendelkezést, amely az Alkotmánybíróság hatáskörét megállapítja, kifejezetten kérte konkrét jogszabályi rendelkezések megsemmisítését, továbbá hivatkozott az Alaptörvény megsértett rendelkezéseire. Az indítványozó ugyanakkor sem eredeti, sem hiánypótló beadványában nem terjesztett elő Alaptörvényben biztosított joga sérelmét alátámasztó indokolást a Törvény támadott rendelkezései vonatkozásában. Az Alkotmánybíróság számos esetben, többek között a 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212] bekezdésében rámutatott, hogy: „[i]ndokolás hiányában a kérelem nem felel meg határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség”.
- [9] Az Alkotmánybíróság továbbá megjegyzi a következőket. Az alkotmányjogi panasz jogintézményének célja valamely, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének orvoslása. Az Alkotmánybíróságnak következetes a gyakorlata a tekintetben is, hogy alkotmányjogi panaszt – bizonyos kivételekkel – csak valamely Alaptörvényben biztosított jog megsértése esetén lehet előterjeszteni. Az Alkotmánybíróság például a 3121/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [89] bekezdésében elvi érveléssel kimondta, hogy: „mindazok az indítványi elemek, melyek nem Alaptörvényben biztosított jog sérelmét állítják, hanem valamely

államcél vagy egyéb alaptörvényi rendelkezés megsértésének megállapítására irányulnak, alkotmányjogi panasz keretében nem bírálhatók el". Az indítványozó mind eredeti, mind hiánypótló beadványában hangsúlyosan hivatkozott az Alaptörvény M), R) és T) cikkeinek sérelmére, azonban ezen – az Alaptörvény Alapvetés című részében található – rendelkezések nem tekinthetők az Alaptörvényben biztosított jognak, így azokra alapított alkotmányjogi panasz benyújtására az indítványozónak nincs lehetősége.

[10] 3. Az Alkotmánybíróság tanácsa mindezekre tekintettel megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasz – az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem hiánya miatt – az Abtv.-ben előírt formai feltételeknek nem felel meg, ezért annak befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. október 5.

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkócs Barnabás s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/962/2015.

